

פרשת ויגש

ויאמר יעקב אל פרעה... מעט ורעים היו ימי שני חיי (מז, ט)

"דעת זקנים לבעלי התוספות" הובא מדרש: בשעה שאמר יעקב אבינו לפרעה "מעט ורעים היו ימי שני חיי וגו", אמר לו הקב"ה: אני מלטתיך מעשיו ומלבן, והחזרתי לך את דינה ואת יוסף, ואתה מתרעם על חייך שהם מעט ורעים? חייך, שכמניין התיבות שיש מן "ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך" עד "בימי מגורי" כך יחסרו משנותיך, שלא תחיה כחיי יצחק אביך. והן ל"ג תיבות וכמניין זה נחסרו חייו. ע"כ.

מפרש רבי חיים שמואלביץ זצ"ל: אין לנו כל מושג בתביעה שהייתה על יעקב אבינו ע"ה, אך זאת גילו לנו חז"ל שעל אף כל הצרות הרבות והרעות שסבל כל ימי חייו, מיד כשהתאונן ואמר "מעט ורעים" נתבע באופן כה חמור, וכנגד כל תיבה איבד שנת חיים! ויותר, שכן ומניין ל"ג תיבות מצטרפות גם ח' התיבות שבדברי פרעה "ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך", והנה, לכאורה, יפלא מה לתיבות אלה אצל יעקב, ולמה נתבע עליהן?

אלא העניין הוא, שמפני מה באמת שאל פרעה "כמה ימי שני חייך", אלא משום שפני יעקב הביעו זיקנה מופלגת, וזה גרם לפרעה להתעניין בן כמה הוא. ומעתה מבואר, כי יעקב אבינו נתבע כי לולא היה מרגיש "מעט ורעים" לא הייתה זיקנה קופצת עליו, ולכן אף שאלת פרעה עולה למניין.

ואולי זאת עלינו להפנים, כי כל הצרות והייסורים הקב"ה שולח אותם וזאת כדי שנתחזק בעבודת ה'. וגם אם נקבל עלינו ייסורים דווקא אז צריך להתחזק באמונה ותמיד לצפות לישועה כפי שיעיד המעשה הבא אותו סיפר הרב זאייד שליט"א:

בחור בשם אוריאל חלה, ל"ע, במחלה הנוראה בראש. הוא נשלח לטיפול אצל מומחים בצרפת, אך לבסוף התברר שמצבו רע, והרופאים אמרו לנו שאין לנו אלא להמתין למותו.

משפחתו לא התייאשה וחיפשה רופא שינסה להציל את בחור הישיבה ומצאו רופא מומחה בארה"ב, פרופסור רייץ', שפיתח לבדו שיטות ניתוח מיוחדות המסוגלות לרפא אותו.

הבעיה הייתה שעלות הניתוח 130,000 דולר מלבד הוצאות נוספות של 30,000 דולר עקב כך שהרופא מגיע במיוחד.

המשפחה לא יכלה לעמוד בכך ופנתה לגדולי הדור שאמרו שאין ביכולתם להטריח את הציבור בסכום כה גדול. למשפחה לא נותר אלא לראות את אוריאל בדרכו אל מותו.

למחרת התקשרה אלי אחותו של אוריאל, מיכל אבוטבול, המתגוררת ברמת בית שמש, ובישרה כי הניתוח יתקיים! שאלתי בתדהמה: "כיצד?"

"אני מוכרת את דירתי וכך נשלם למנתח."

"אולי תשאלו תחילה את אחד מגדולי ישראל? הרי את נשואה לאברך ויש לכם שישה ילדים, והיכן תתגוררו?"

אך היא השיבה: "מבחינתי העניין סגור."

פרשת ויגש

מיכל אבוטבול פירסמה למכירה את דירתה ברמת בית שמש במחיר מוזל של 130000 דולר כמחיר הניתוח בתנאי שתקבל את הכסף במזומן.

מיד קפץ קונה על המציאה והכסף לניתוח בידה! מיד נקבע מועד לניתוח עם הפרופ' רייץ' מארה"ב.

במקביל, נשלחו משיבתי תלמידים לגיוס תרומות בסך 30000 דולר להבאת הפרופ' מארה"ב.

ביום ד' הגיע הרופא ארצה ואני הייתי בדרכי למסירת שיחה לבנות בצפון הארץ. ואז התקשר אלי תלמידי, יהודה, ובפיו שאלה: "נהג המונית הלוקח אותנו לגייס הכספים, מבקש מאיתנו להעביר מזוודה לאיזה מלון ורצינו לקבל אישור מהרב."

השבתי לו: "איני מוכן שתסתבכו עם מזוודות מפוקפקות!"

לאחר כמה דקות מתקשר שוב יהודה: "הנהג ממש מתחנן שניקח החבילה..."

אמרתי לו שיפגש עימי אחר השיעור בצפון. לאחר השיעור ראיתי את תלמידי יהודה ואת נהג המונית, גבי, ממתניבים לי בחוץ. גבי הנהג פתח מזוודה קטנה שהיו בה סכינים ופנסים קטנים ומוזרים.

וכך סיפר: "הבוקר לקחתי משדה התעופה אדם מכובד. כשיצא מהמונית שכח את המזוודה הקטנה ולקח עימו רק את המזוודה הגדולה. שמחתי על המציאה ופתחתי את המזוודה בתקווה למצוא את הדולרים... אך לאכזבתי אין בה אפילו דולר אחד, לכן רציתי שתלמידיך יחזירו המזוודה לאותו נוסע עשיר."

הבטתי בפרטי הנוסע ונדהמתי. הייתה זו מזוודתו של... פרופ' רייץ'.

נסעתי מיד עם גבי הנהג לבית המלון, דיברנו עם הפרופ' דרך הטלפון בקבלה וכשהזכרנו את המזוודה הוא ירד מיד ללובי לפוגשנו. פרופ' רייץ' סיפר בהתרגשות שבמזוודה זו נמצאים כל כלי הניתוח של אוריאל שעלותם מגיעה ל...4,000,000 דולר!!! ולא זו בלבד, אלא שאין אפשרות להשיגם כי הוא תיכנן והמציא אותם במשך חודשים במעבדותיו... פניתי לפרופ' ואמרתי לו: "התבונן, אתה הולך לנתח את תלמידי, אוריאל, והיכן נמצאה מזוודתך? במונית שבה נסעו תלמידיי כדי לאסוף כסף בשבילך! הם אלה שיצרו עימי קשר למצוא אותך והמזוודה שלך חזרה אליך על ידינו הדואגים לאוריאל. האין זו השגחה מופלאה?"

"היודע אתה, שבשביל לשלם לך, אחותו של אוריאל מכרה את ביתה ואין לה ולילדיה היכן להתגורר"???

פרופ' רייץ' שתק למשך כמה דקות ואז פתח שפתיו ואמר: "אינני לוקח כסף עבור ניתוחו של אוריאל!"

לא האמנתי שהוא יותר על 130000 דולר... באותו שבוע נותח אוריאל ע"י פרופ' רייץ'. כל בני המשפחה ובני הישיבה התפללו ללא הדף ובקעו רקיעים. למחרת התבשרו שהניתוח הצליח! אוריאל הבריא לחלוטין!

הייתה רק בעיה קטנה אחת: מיכל ומשפחתה היו צריכים לחפש דירה נאותה לקניה.

מיכל ישבה עם בעלה ואמרה: "אם אנחנו כבר מחפשים דירה חדשה, אולי נחפש בירושלים? זה חלום

פרשת ויגש

חיי..."

בעלה השיב לה, שאולי אין לה מושג אך סכום של 130000 דולר ניתן לקנות אולי מחסן בירושלים...

הם פנו למתווך שצחק עליהם והשיב להם שבסכום כזה יקנו רק חלב ולחם בירושלים. מיכל חיפשה דירה בקרית משה שם חלמה להיות כל חייה. כשיצאה מיכל אבוטבול מהמתווך ראתה לפתע מודעה על מכירת דירה בבניין ממול: דירה גדולה ומטופחת עם 5 חדרים. מיכל עלתה אל הדירה ודפקה בדלתה. בעל הבית פתח את הדלת והחל לספר בשבח הדירה, כיווני אוויר וכו', ושאל אותה כמה היא מציעה לשלם?

מיכל השיבה שיש לה רק 130000 דולר בלבד. בעל הבית כעס ואמר: "חשבתי שאת לקוחה רצינית..."

מיכל ניסתה להסביר: "תבין, הייתה לי דירה ברמת בית שמש ומכרתי בשביל לכסות הוצאות ניתוח לאחי. בסוף בנס חזר אלינו הכסף ואני רוצה למצוא דירה בירושלים. נבהל המוכר ואמר: "ניתוח לאחריך? האם במקרה קוראים לך גב' אבוטבול." "כן..." ענתה בשקט.

"אני הוא הנהג גבי שאצלי הייתה מזוודת פרופ' רייץ'. וואו, אני לא מאמין שאחותו המיוחדת של אוריאל נמצאת אצלי ועוד רוצה לקנות את דירתי..."

גבי התקשר לרב זאייד וסיפר לו שהוא הולך למכור את ביתו לגב' אבוטבול במחיר מצחיק עקב ההיכרות עימה והסיפור שלה. למחרת הם נסעו לרבי דוד אבוטבול שליט"א שבנהריה, שלאחר ששמע את הסיפור אמר שבזכות זה יזכו גבי ואשתו לאריכות ימים.

רבי דוד אבוטבול אמר שזהו אחד מסיפורי ההשגחה הפרטית הגדולים שנתקל בו בעשור האחרון, כי גם בתוך ה"בלאגן" שיש לנו לפעמים בחיים, עלינו לדעת ולזכור שהקב"ה הוא המנהל את כל זה ודואג לכל פרט ופרט שיגיע לכל אדם ולכל מקום ברגע הכי טוב והמושלם בשבילו, ודווקא מהרגעים הקשים והמצערים הקב"ה מביא את הישועה הגדולה שאליה היה האדם זקוק כל כך!".

מקור: ברכת דוד